

Βασικά αποσπάσματα της Πολιτικής Απόφασης του Πανελλαδικού Σώματος του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 4 και 5 Απριλίου 2015

A. Σε μια νέα φάση της ταξικής πάλης

1. Η ταξική πάλη στη χώρα μας έχει μπει σε μια αποφασιστική καμπή. Περνάμε σε έναν καινούργιο κύκλο της ταξικής πάλης και της πολιτικής αναμέτρησης με βασικό χαρακτηριστικό την αλλαγή κυβερνητικού διαχειριστή, αλλά όχι πολιτικής. Ο ΣΥΡΙΖΑ, σε συγκυβέρνηση με τους ΑΝΕΛ, ασκεί αστική διαχείριση και κινείται αυστηρά εντός του πλαισίου της ΕΕ, των «υποχρεώσεων της χώρας» (χρέος), του συστήματος.

Οι μετεκλογικές εξελίξεις καταδεικνύουν ότι δεν υπάρχει τρίτος δρόμος ανάμεσα στη ρήξη με τους δανειστές, την ΕΕ, τις δυνάμεις του κεφαλαίου από τη μια ή τη συνέχιση και τη διαιώνιση της μνημονιακής καπιταλιστικής επίθεσης από την άλλη, όπως έχει αναδείξει το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δεν υπάρχει πολιτική που να ωφελεί και το κεφάλαιο και τους εργάτες, και τους τοκογλύφους και τους εργαζόμενους. Ότι είναι επικίνδυνη αυταπάτη η λογική «ούτε ρήξη-ούτε υποταγή» και πως η διαπραγμάτευση εντός του λάκκου του λεόντων οδηγεί στην υποταγή και στην εφαρμογή της αντεργατικής αστικής πολιτικής.

Γίνεται πιο καθαρό, πως χωρίς σύγκρουση και ρήξη με τους δανειστές, χωρίς μονομερείς ενέργειες για τη διαγραφή του χρέους και την αναγκαία ρήξη και έξοδο από ΕΕ-ευρώ, εθνικοποιήσεις των τραπεζών, χτύπημα του κεφαλαίου δεν μπορεί να κτυπηθεί η ανεργία, να βελτιώσουν αποφασιστικά τη θέση τους οι εργαζόμενοι, να στηριχθούν η δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία, να προστατευθεί ο δημόσιος και ο φυσικός πλούτος, να υπάρξει μια νέα Άνοιξη των ελευθεριών και των δικαιωμάτων του λαού.

Έρχεται στο προσκήνιο με δραματική επικαιρότητα το ερώτημα εάν υπάρχει άλλος δρόμος, αποκτά νέα επικαιρότητα η τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και μέτωπο με επαναστατική αντίληψη και κομμουνιστική προοπτική, που απαντούν στις ζωτικές ανάγκες των εργαζομένων για να πάρουν πίσω όσα τους έκλεψαν, για να κατακτήσουν όσα τους ανήκουν.

Υπάρχουν νέες δυσκολίες και κίνδυνοι ενσωμάτωσης από ένα κυβερνητικό κόμμα που προέρχεται από την Αριστερά και μια κυβέρνηση που εμφανίζεται αντιμνημονιακή, ενώ ετοιμάζει ένα νέο μνημονιακό πρόγραμμα. Η βασικότερη δυσκολία είναι η υποχώρηση του μαζικού κινήματος, το κλίμα αναμονής που κυριαρχεί, το πέρασμα των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ -όχι χωρίς αντιφάσεις και αντιδράσεις- σε λογική στήριξης της κυβέρνησης. Είναι η γενικότερη υπερίσχυση το προηγούμενο διάστημα της τάσης συμβιβασμού επί της τάσης χειραφέτησης.

Ωστόσο, η δυναμική των εξελίξεων δεν οδηγεί μονοσήμαντα σε ομαλή σταθεροποίηση του κοινωνικού και πολιτικού σκηνικού, το οποίο παραμένει ασταθές. Με τη μαχητική παρέμβαση του εργατικού-λαϊκού κινήματος και των πρωτοπόρων δυνάμεων και με πρόγραμμα αντικαπιταλιστικής πάλης, υπάρχει η δυνατότητα κλονισμού και ανατροπής της νέας επιχείρησης συναίνεσης και συνέχισης των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων.

Δημιουργούνται προϋποθέσεις για όξυνση της ταξικής πάλης και της πολιτικής αναμέτρησης το επόμενο διάστημα, σε μια εποχή που εμπεριέχει, γενικότερα, εξεγερτικές, επαναστατικές δυνατότητες, αλλά και

αντεπαναστατικές απειλές. Υπάρχει δυνατότητα να ριζοσπαστικοποιούνται γρήγορα συνειδήσεις και διαθέσεις, αλλά και να αναδιπλώνονται από την πίεση των συσχετισμών. Θα αντιμετωπίσουμε απότομες μεταπτώσεις και απρόβλεπτες καταστάσεις, πέρα από μια γραμμική αντίληψη συνέχειας των συσχετισμών.

- Ο ελληνικός λαός και ειδικά η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα καταδίκασαν και καταδικάζουν τους εκφραστές και διαχειριστές της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και επιδιώκουν την ανακοπή και την αναίρεση της επίθεσης του μαύρου μετώπου, μέσα στα πολιτικά όρια που κινήθηκε τελικά το κίνημα τα προηγούμενα χρόνια.

- Η κατάσταση της εργατικής τάξης, της νέας βάρδιας και ευρύτερα της νεολαίας, του 1,5 εκατομμυρίου ανέργων, των εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων που τους κρατούν τους μισθούς, των 3 εκατομμυρίων φτωχών, των ξενιτεμένων, των κατεστραμμένων αυτοαπασχολούμενων, των γυναικών των λαϊκών στρωμάτων, παραμένει τραγική και απαιτεί άμεσες απαντήσεις, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με μορατόριουμ, περιόδους χάριτος και κυβερνητική «αξιοπρέπεια».

- Η αδυναμία του ευρωπαϊκού καπιταλισμού να ξεπεράσει την κρίση του (για 7η χρονιά!) οδηγεί σε παραπέρα κλιμάκωση της αντεργατικής επίθεσης, αδυναμία «φιλολαϊκών» ελιγμών αλλά και επικίνδυνη όξυνση των ενδοαστικών και ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων. Ο ελληνικός λαός παραμένει στο δόκανο της ακραίας αντιδραστικής πολιτικής της ΕΕ, του χρέους και της ευρωζώνης, του καπιταλισμού και της κρίσης του, της πολεμικής απειλής.

Πρόκειται για νέα κατάσταση που δημιουργεί μια ιστορικού χαρακτήρα πρόκληση, απαίτηση αλλά και δυνατότητες για την αντικαπιταλιστική, επαναστατική και σύγχρονα κομμουνιστική Αριστερά να αναλάβει την ευθύνη μιας ποιοτικής τομής στο κίνημα, την Αριστερά, στην ίδια την κοινωνία.

Μια τομή για να γίνουν το NAP, η ANΤΑΡΣΥΑ και το μαζικό, λαϊκό και εργατικό κίνημα ικανοί να συγκροτήσουν και να παλέψουν το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής στην ελληνική κοινωνία, σαν εναλλακτική λύση απέναντι στην απόδειξη των ορίων και των αδιεξόδων της πολιτικής της «αλλαγής χωρίς ανατροπή» του ΣΥΡΙΖΑ. Από αυτήν την αναβαθμισμένη πολιτική σκοπιά, να οργανώσουμε το σύνολο των καθηκόντων μας, την εργατική και λαϊκή αντεπίθεση- αντιπολίτευση- ρήξη και ανατροπή, τον πολιτικό και στρατηγικό επανεξοπλισμό της ANΤΑΡΣΥΑ, την κομμουνιστική αναβάθμιση του NAP και την πορεία προς το κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

B. Σε ποιο διεθνές περιβάλλον;

2. Η διεθνής καπιταλιστική κρίση, με το δομικό και ιστορικό της χαρακτήρα, δεν έχει ξεπεραστεί, με τον ευρωπαϊκό καπιταλισμό και ειδικά την ευρωζώνη να αναδεικνύεται στο μεγάλο ασθενή.

Την ίδια ώρα η συσσώρευση του πλούτου στα καπιταλιστικά χέρια συνεχίζεται με προκλητικό τρόπο, διεθνώς και στην Ελλάδα.

Η στρατηγική του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού κέντρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει συμπυκνωθεί, μέσω του δημοσιονομικού και των άλλων συμφώνων, καθώς και των μνημονίων σε μερίδα χωρών, σε ένα πρόγραμμα αντιδραστικής αναδιάρθρωσης («μεταρρυθμίσεις») για να βγει ο καπιταλισμός από την κρίση του σε βάρος της εργασίας. Οι αστικές τάξεις της ΕΕ συνασπίζονται και συνενώνονται στρατηγικά στην προώθηση των αντιδραστικών αναδιρθρώσεων (βλέπε νέους αντεργατικούς νόμους σε Γαλλία και Ιταλία), αλλά διαφωνούν - ανταγωνίζονται στη μοιρασιά της λείας και στο μείγμα των πολιτικών που μπορεί να τους βγάλουν από την κρίση. Αστικές τάξεις καπιταλιστικών κρατών (Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία) αντιτίθενται στη γερμανική ηγεμονία. Οι ενδοαστικές αντιθέσεις, οι οποίες οξύνονται, σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογούν λογικές πως αποτελούν «συμμάχους σε φιλολαϊκή στροφή» ή πως «η ΕΕ αλλάζει» (όπως ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ). Η ΕΕ αλλάζει, αλλά σε αντιδραστική κατεύθυνση, «θωρακίζεται»

με σύμφωνα για δημοσιονομική σταθερότητα και ανταγωνιστικότητα – ευρώ, με κανονισμούς εποπτείας για όλους και ειδικά για τις υπερχρεωμένες χώρες, με νέα βήματα προς την καπιταλιστική ολοκλήρωση, δηλαδή προς ένα σύγχρονο ολοκληρωτισμό του κεφαλαίου. Δε μεταρρυθμίζεται, δεν τροποποιείται, ανατρέπεται!

Σημαντικό στοιχείο των εξελίξεων στην Ευρώπη είναι η ενδυνάμωση των εργατικών λαϊκών διαθέσεων αμφισβήτησης και άρνησης της κυρίαρχης αντιλαϊκής πολιτικής και της ΕΕ, που όλο και περισσότερο αποκαλύπτεται ως σύγχρονη Βασίλη των λαών. Οι τάσεις αυτές, υπό την παρέμβαση των αστικών τάξεων, παίρνουν συνήθως εθνικιστικά χαρακτηριστικά (Λεπέν, Φάρατζ, Μπερλουσκόνι). Μεγάλες ευθύνες έχει η ρεφορμιστική ευρωπαϊκή Αριστερά, που ενσωματώθηκε στην «ευρωπαϊκή ιδέα» και υποβάθμισε διαχρονικά τον αντιΕΕ αγώνα και δεν αντιμετωπίζει αντικαπιταλιστικά και διεθνιστικά το σύγχρονο εθνικό πρόβλημα, που δημιουργείται από τις καπιταλιστικές ολοκληρώσεις, τη διεθνοποίηση του κεφαλαίου και το καθεστώς ταπεινωτικής επιτροπείας και ιμπεριαλιστικής κηδεμονίας. Παρ' όλα αυτά αναπτύσσονται και ρεφορμιστικά ή δημοκρατικά ρεύματα αντίστασης στην πολιτική της ΕΕ, όπως στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες του Νότου, τα οποία η ΕΕ (Βρυξέλες, Βερολίνο και οι σύμμαχοί του) επιδιώκει να συντρίψει και να ταπεινώσει, εάν δεν καταφέρει να τα ενσωματώσει.

3. Η όξυνση των κοινωνικών προβλημάτων και των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, στο πλαίσιο της σύγχρονης καπιταλιστικής κρίσης, οδηγεί σε πλήθος πολέμων και επέκταση της πολεμικής απειλής στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, του Αραβικού κόσμου, της Ανατολικής Ευρώπης (Ουκρανία) κ.λπ.

Μέσα σε αυτό το ασταθές περιβάλλον, η ελληνική αστική τάξη, υποβαθμισμένη και τραυματισμένη από την κρίση, επιχειρεί να βρει διεξόδους, επιδιώκοντας επικίνδυνες συμμαχίες με ιμπεριαλιστικά κέντρα, πάντα εντός της λογικής «ανήκουμε στο δυτικό πλαίσιο». Αναβαθμίζεται ξανά ο ρόλος των ΗΠΑ στην χώρα και στην περιοχή, συνεχίζεται η πολιτική συγκρότησης του επικίνδυνου άξονα με Ισραήλ – Αίγυπτο – Κύπρο, η συμμετοχή σε ΝΑΤΟϊκές και ευρωπαϊκές πολεμικές αποστολές, ενώ αναζητούνται δίαυλοι με Ρωσία και Κίνα. Σε συνδυασμό με τις επιθετικές κινήσεις της τουρκικής κυβέρνησης (Κούρδοι, Συρία, κυπριακή ΑΟΖ κ.λπ.) διαμορφώνεται κλίμα επικίνδυνης όξυνσης των αστικών αντιθέσεων στην περιοχή.

Υπάρχει επείγουσα ανάγκη για αναβάθμιση του αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού, αντικαπιταλιστικού διεθνιστικού προσανατολισμού του κινήματος και της μαχόμενης Αριστεράς. Για έξοδο από ΝΑΤΟ και ευρωστρατό, κλείσιμο των βάσεων, άρνηση συμμετοχής σε επεμβάσεις, συνολικό μέτωπο κατά όλων των ιμπεριαλιστικών κέντρων (ΗΠΑ, ΕΕ), αλλά και άλλων καπιταλιστικών δυνάμεων (π.χ. Ρωσία, Κίνα), χωρίς επικίνδυνες αυταπάτες για το ρόλο τους.

Είναι απαραίτητη η υπέρβαση της πολιτικής και οργανωτικής υστέρησης της παρέμβασής μας σε αυτό το μέτωπο, η ενίσχυση του διεθνιστικού προσανατολισμού, η αξιοποίηση του φεστιβάλ Αναιρέσεις 2015. Συμμετέχουμε και στηρίζουμε ολόπλευρα το νέο Καραβάνι Αλληλεγγύης στο Ντονμπάς, που διοργανώνει η Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία.

Γ. Οι πολιτικές εξελίξεις

4. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ είναι κυβέρνηση αστικής διαχείρισης, με λογική ταξικής συνεργασίας υπό αστική ηγεμονία και πολυκομματική σύνθεση (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, πρώην ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ) και με Πρόεδρο της Δημοκρατίας από τη ΝΔ. Παρά τις διαφορές της με τις προηγούμενες κυβερνήσεις, εκφράζει τελικά τη συνέχεια εντός του δυτικού πλαισίου (ΕΕ, ΝΑΤΟ), του καπιταλιστικού συστήματος, του αστικού κράτους και τελικά τη συνέχεια και της μνημονιακής πολιτικής, όπως κι αν ονομαστεί.

Η πολιτική των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ δεν ταυτίζεται με αυτή των ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, καθώς επιδιώκει αλλαγή του μείγματος (ποσοτική χαλάρωση για καπιταλιστική ανάπτυξη), ανακοπή ορισμένων αντιλαϊκών μέτρων.

Επαγγέλλεται μέτρα άμβλυνσης των ακραίων πλευρών της εξαθλίωσης. Εξαγγέλλει την αναίρεση ορισμένων ιδιαίτερα αντιδραστικών επιλογών, αλλά με κουτσουρεμένο χαρακτήρα (π.χ. κλείσιμο ΕΡΤ, κατάργηση Συλλογικών συμβάσεων) και ορισμένων επιμέρους μέτρων εκδημοκρατισμού.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αποδεχόμενη το πλαίσιο ΕΕ - ΔΝΤ, το πλαίσιο και τον κύριο όγκο (70% κατά δήλωση Βαρουφάκη) των προηγούμενων μνημονιακών αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, αλλά και τη γενικότερη κατεύθυνση για ανάπτυξη στο πλαίσιο των ευρωσυνθηκών και του συστήματος, κινείται εντός του ευρύτερου προγράμματος καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης για την υπέρβαση της τρέχουσας καπιταλιστικής κρίσης, που είναι η ουσία της αστικής στρατηγικής σήμερα. Η κανονική αποπληρωμή του χρέους στους τοκογλύφους δανειστές, ο ετεροχρονισμός και η σύνδεση της αύξησης του κατωτέρου μισθού με την ανταγωνιστικότητα και τη συμφωνία των «κοινωνικών εταίρων», η συνέχιση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και της φοροληλασίας του λαού, η προκλητική συνέχιση των ιδιωτικοποιήσεων και του ΤΑΙΠΕΔ είναι ορισμένες μόνο από τις εκδηλώσεις αυτής της πολιτικής.

Η διαπραγμάτευση της κυβέρνησης στην ΕΕ έχει σαν όριο της πρώτα από όλα τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, η οποία έχει σαν στρατηγική της την παραμονή και την αναβάθμισή της στην ευρωζώνη και την ΕΕ.

Τη συνέχεια του κράτους εκφράζει η σύνθεση της κυβέρνησης και η επιλογή προσώπων σε κρίσιμους τομείς (ειδικά στους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους, που έχουν μείνει αλώβητοι), καθώς και η συνεργασία του ΣΥΡΙΖΑ με το συντηρητικό εθνικιστικό κόμμα των ΑΝΕΛ, με θέσεις αντιδραστικές σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, ρατσισμού, δικαιωμάτων κ.λπ. και με ισχυρή νεοφιλελεύθερη επίδραση στα οικονομικά θέματα.

Η ανάδειξη της κυβέρνησης Τσίπρα αποτελεί συνδυασμό της θέλησης ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων για αλλαγή πολιτικής από την προηγούμενη μνημονιακή διαχείριση (με τα όρια που αποκρυστάλλωσε η λαϊκή δυναμική), με αστικές επιδιώξεις για τροποποιήσεις στην ασκούμενη πολιτική, με σκοπό την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και την ενσωμάτωση της λαϊκής δυσαρέσκειας και ριζοσπαστισμού. Παρά τις αντιφάσεις λόγω των αντικρουόμενων επιδιώξεων, η εξέλιξη αυτή (λόγω του χαρακτήρα και του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ) γίνεται με όρους αστικής ηγεμονίας.

Ακριβώς αυτό κάνει τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ασταθή. Παρά τα υψηλά ποσοστά της καταρχήν υποστήριξής της, θα βρεθεί αντιμέτωπη με το γενικό φαινόμενο γρήγορης φθοράς των κυβερνήσεων διαχείρισης εν μέσω κρίσης και επίθεσης του κεφαλαίου.

5. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα μικροαστικό με αστική ηγεμονία. Ο χαρακτήρας του αυτός καθορίζεται από τη δευτερεύουσα αντίφαση των συμφερόντων της μικροαστικής-εργατικής του βάσης με τα συμφέροντα που υπηρετεί η κυρίαρχη αστική πολιτική και από την αντίφαση αυτής της πολιτικής με τις ιστορικές καταβολές του ΣΥΡΙΖΑ και το πρόγραμμα και την ιδεολογία του που διατηρούν τη σοσιαλιστική επαγγελία. Στις συνθήκες του σύγχρονου καπιταλισμού τα κόμματα αυτά που επιλέγουν την αστική διαχείριση τείνουν να μετατραπούν σε σοσιαλφιλελεύθερα. Η συστημική ένταξη του ΣΥΡΙΖΑ είναι δεδομένη και αμετάκλητη. Προέρχεται από την Αριστερά, με ηγεμονική την αντίληψη που είχε πάρει διαζύγιο από την επανάσταση, τον κομμουνισμό και είχε αποδεχτεί διαχρονικά την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και το συμβιβασμό με το κεφάλαιο και τους αστικούς θεσμούς. Μέρος της βάσης του έχει αριστερές και αγωνιστικές καταβολές και πρακτική. Στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της κρίσης του και με δεδομένη την προγραμματική αποδοχή των ευρωκανόνων και του συστημικού πλαισίου, τέτοια κόμματα οδηγούνται τελικά σε αποδοχή της νεοφιλελεύθερης αντίληψης και των αντιδραστικών αναδιρθρώσεων-“μεταρρυθμίσεων”.

Στην πορεία διακυβέρνησης του αστικού κράτους είναι ανοικτή η πορεία μετάλλαξής του ΣΥΡΙΖΑ σε αστικό κόμμα (μέσα από εσωτερικές ρήξεις, διασπάσεις, ενσωματώσεις κ.λπ.).

Αντιλήψεις που ταυτίζουν και εξομοιώνουν το ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ από τη μια ή θεωρούν «διακύβευμα» την αριστερή του ταυτότητα και τη δυνατότητα άσκησης φιλεργατικής από την άλλη, είναι σε λάθος βάση και δεν εξοπλίζουν στην χάραξη εργατικής πολιτικής.

Μεγάλη είναι η ευθύνη της ηγεσίας της «αριστερής πλατφόρμας» στο ΣΥΡΙΖΑ, η οποία αποδέχεται την πορεία συμβιβασμού του ΣΥΡΙΖΑ, συμμετέχει στη συγκυβέρνηση (προωθεί νέα μέτρα όπως ιδιωτικοποιήσεις) και καλλιεργεί την αναμονή και την κριτική στήριξη σε μια πολιτική που δε διορθώνεται, αλλά πρέπει να ηττηθεί από τα αριστερά.

Στην εργατική και αριστερή βάση του ΣΥΡΙΖΑ θα εμφανιστούν αντιδράσεις στη γραμμή δεξιάς προσαρμογής. Με τις αντιδράσεις αυτές πρέπει να αναπτύξουμε συναγωνιστική σχέση και με τη συνολική μας παρέμβαση, από θέσεις εργατικής λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης, να διευκολύνουμε τόσο την εκδήλωσή τους όσο και τη συνεισφορά τους στην αντεπίθεση του μαζικού κινήματος, το πέρασμά τους σε ρήξη πολιτική και οργανωτική με τη διαχειριστική Αριστερά, για μια άλλη, αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική Αριστερά.

Απέναντι στις διαφοροποιήσεις προς τα αριστερά, που μπορεί να εμφανιστούν από πολιτικές τάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, η αντικαπιταλιστική Αριστερά θα επιδιώξει να συμβάλλει στην έκφραση των διαφοροποιήσεων στο μαζικό κίνημα, στην αριστερή ταξική πτέρυγα του εργατικού κινήματος, στις γειτονιές και στο φοιτητικό κίνημα και στον πολιτικό αγώνα, σε πλήρη πολιτικό και οργανωτικό διαχωρισμό από την κυβέρνηση και το ΣΥΡΙΖΑ. Θα επιδράσει με το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, για τη ριζοσπαστικοποίηση των διαφοροποιήσεων, για την υπέρβαση του ρεφορμιστικού ορίζοντα (και όχι για συνάντηση στο μέσο όρο). Θα απευθύνει κάλεσμα για συμβολή στη συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού πόλου, είτε μέσα από τις γραμμές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είτε μέσω της πολιτικής συνεργασίας της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής και αντιΕΕ Αριστεράς. Η αντικαπιταλιστική Αριστερά ξεκαθαρίζει πως η αριστερή αντιπολίτευση δεν μπορεί παρά να γίνει εκτός ΣΥΡΙΖΑ, ενισχύει την πολιτική της ανεξαρτησία. Σε κάθε περίπτωση δεν συμμετέχει σε πολιτικές πρωτοβουλίες που εντάσσονται στον αστερισμό των πτερυγών του ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα με κρατική ή κοινοβουλευτική θεσμική μορφή. Δεν συμμετέχει στην κοινοβουλευτική ΕΛΕ.

6. Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση έγκαιρα είχε εκτιμήσει και προειδοποιήσει για την πορεία του ΣΥΡΙΖΑ και είχε ξεκαθαρίσει πως θα έχει θέση εργατικής - λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης, στο πλαίσιο της συνολικής τακτικής της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης. Οι εκτιμήσεις αυτές βγήκαν αληθινές. Η διαπίστωση αυτή έχει σημασία γιατί φωτίζουν σήμερα κρίσιμες πλευρές της αναγκαίας τοποθέτησης απέναντι στην κυβέρνηση και ιδιαίτερα εξοπλίζουν για το περιεχόμενο της Αριστεράς που απαιτεί η εποχή μας. Μαζί με την πορεία χρεοκοπίας του ΣΥΡΙΖΑ ως Αριστερά, χρεοκοπεί η λογική της αλλαγής εντός πλαισίου ΕΕ και κεφαλαίου, η μάταιη αναζήτηση νεοκεϊνσιανών και σοσιαλδημοκρατικών λύσεων στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της κρίσης του, η λογική της ενότητας στο μίνιμουμ και της παναριστεράς, η αντίληψη της ρηχής αντιμνημονιακής πάλης όλων των «Ελλήνων κατά των Γερμανών», η επικίνδυνη αυταπάτη της συμμαχίας με τον έναν ιμπεριαλισμό ενάντια στον άλλο, η αντίληψη του μίνιμουμ προγράμματος αντί του αναγκαίου και η λογική πως η αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά δεν μπορεί να υπάρξει και να αναπτυχθεί παρά μόνο ως αριστερή πτέρυγα ακόμα και συνιστώσα ενός ευρύτερου αριστερού προοδευτικού πολιτικού συνασπισμού.

7. Η κυβέρνηση καλλιεργεί συστηματικά ουσιαστικές σχέσεις με το μεγάλο και το μεσαίο κεφάλαιο. Ισχυροί επιχειρηματικοί κύκλοι (ΣΕΒ) επιδιώκουν να αξιοποιήσουν τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για τη διατήρηση, συνέχιση και κλιμάκωση του προγράμματος αστικής αναδιάρθρωσης.

Για την ανανέωση του πολιτικού συστήματος και του πολιτικού προσωπικού, για την ανακατανομή ρόλων στο επιχειρηματικό και μιντιακό δυναμικό («νέα τζάκια»), αξιοποιώντας και την κυβερνητική εκστρατεία κατά της διαφθοράς, της φοροδιαφυγής κ.λπ. Με στόχο την εμπέδωση της «ταξικής ειρήνης», της

«εθνικής ενότητας» και το ξεδόντιασμα του εργατικού – λαϊκού κινήματος και μια ορισμένη ανακούφιση του ελληνικού καπιταλισμού από το βάρος του χρέους και των ασφυκτικών ευρω-δεσμεύσεων.

Για τις ανάγκες προώθησης της αστικής πολιτικής και νέων συμφωνιών μνημονιακού τύπου, μπορεί αν χρειαστεί να γίνει προσπάθεια ανασυγκρότησης του αστικού κομματικού συστήματος με σκοπό τη σταθερότητά του σε ένα κλίμα συναίνεσης, ακόμα και με το σχηματισμό κυβερνήσεων που θα περιλαμβάνουν και το πολιτικό μπλοκ του κεφαλαίου (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ- Ποτάμι) ή και τμημάτων τους καθώς και το ΣΥΡΙΖΑ (με τις αναγκαίες αναδιατάξεις εντός του).

8. Θα γίνει προσπάθεια να ανασυγκροτηθεί το αστικό κομματικό σύστημα, με σκοπό να ανταποκριθεί σε αυτές τις επιδιώξεις του κεφαλαίου, υπέρ της σταθερότητας του συστήματος, για μια νέα συναίνεση. Για την εμπέδωση ενός νέου διπολισμού με το ΣΥΡΙΖΑ από την μια και την ευρύτερη δεξιά – κεντροδεξιά από την άλλη και το Ποτάμι με ρετάλια του ΠΑΣΟΚ σε ρόλο μπαλαντέρ, που θα πιέζει σε συστημικές εξελίξεις.

Στις νέες συνθήκες, με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και με τα προβλήματα να παραμένουν, δεν αποκλείεται να επιχειρηθεί η αναθέρμανση της παρέμβασης των νεοναζί της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι φορούν την προβιά μιας πιο ήπιας και θεσμικής παρέμβασης για να ψαρέψουν στα θολά νερά. Ο κρατικός και συστημικός «αντιφασισμός» δεν μπορεί να νικήσει το σύγχρονο φασιστικό φαινόμενο. Η μέχρι τώρα αντιφασιστική δράση του κινήματος και της Αριστεράς δεν επαρκεί, είναι μερική και επιφανειακή. Απαιτείται βαθύτερη συνολική ταξική, κινηματική, πολιτική και ιδεολογική προσέγγιση και πάλη. Το κίνημα απαιτώντας τη βαρύτερη καταδίκη για τις δολοφονικές πράξεις της εγκληματικής οργάνωσης της ΧΑ, πρέπει να αναπτύξει ένα αυτοτελές σύνολο πρωτοβουλιών με αντιφασιστικό, αντιρατσιστικό περιεχόμενο, ενταγμένο στον αγώνα για τις ελευθερίες και την ανατροπή της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

9. Το ΚΚΕ σηκώνει τους αντιπολιτευτικούς τόνους απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, αλλά καθώς αντιμετωπίζει γραμμικά τις εξελίξεις, κλείνει τα μάτια στα ιδιαίτερα στοιχεία της νέας φάσης, αρνείται το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, το αναγκαίο μέτωπο και κίνημα ανατροπής και την κοινή δράση με τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς, δε συμβάλλει στην αναγκαία αντεπίθεση και απογοητεύει το μαχόμενο κόσμο της αριστεράς. Σήμερα που το ερώτημα εάν υπάρχει διαφορετική διέξοδος από το δρόμο της διαχείρισης και υποταγής που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ έρχεται στο προσκήνιο, το ΚΚΕ παραπέμπει τους στόχους της διαγραφής του χρέους, της ρήξης και εξόδου από ευρωζώνη και ΕΕ και του κτυπήματος του κεφαλαίου πίσω από τον ασαφή στόχο της λαϊκής εξουσίας – οικονομίας. Την ίδια ώρα, εκεί όπου ασκεί διοίκηση, όπως στους δήμους, χρησιμοποιεί δυστυχώς τα αντεργατικά εργαλεία των ΕΣΠΑ, πεντάμηνων κ.λπ., προωθεί ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, αναδεικνύοντας για μία ακόμα φορά το συντηρητισμό του και την αποδοχή των θεσμικών κανόνων. Συνεχίζει να επιτίθεται, συχνά με χυδαίο διαστρεβλωτικό τρόπο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την αντικαπιταλιστική Αριστερά.

Το ΚΚΕ συσπειρώνει ένα σημαντικό τμήμα αγωνιστών, με ταξική και κομμουνιστική αναφορά, με το οποίο επιδιώκουμε την κοινή δράση, το διάλογο για τα μεγάλα ερωτήματα για την τακτική και τη στρατηγική του κομμουνιστικού κινήματος.

10. Με ένταση της χρηματοπιστωτικής ασφυξίας και των οικονομικο-πολιτικών εκβιασμών από τους δανειστές ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ και με τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ να καταβάλλει κανονικά τις δόσεις, στερώνοντας το λαό από πολύτιμους πόρους οι εξελίξεις θα συμπυκνωθούν στον κόμβο της κατάληξης της νέας τετράχρονης συμφωνίας – νέο μνημόνιο, εντός των επόμενων μηνών (περνώντας από τον Απρίλιο, που πρέπει να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση των μεταρρυθμίσεων Τσίπρα). Οι εκβιασμοί και οι πιέσεις του μαύρου μετώπου ΕΕ – ΔΝΤ – κεφαλαίου χρησιμοποιούνται από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ για να σβήσει τις ελπίδες και τη διάθεση του λαού για άλλη πολιτική.

Σαλπίζουμε από τώρα συναγερμό για ένα μαχητικό κοινωνικό και πολιτικό κίνημα, για ένα παλλαϊκό

ξεσηκωμό για να μην περάσει το νέο μνημόνιο!

Η αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά θα είναι για μία ακόμα φορά δύναμη ελπίδας και αισιοδοξίας: Μπορούμε να πάμε αλλιώς, μπορούμε και πρέπει να έρθουμε σε ρήξη με ΕΕ και κεφάλαιο και να νικήσουμε! Με κέντρο τον αγώνα και την παρέμβαση του μαζικού κινήματος θα αξιοποιήσουμε και το ζήτημα να τεθεί η όποια νέα αντιλαϊκή συμφωνία σε δημοψήφισμα.

Δ.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ - ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ - ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Κάτω η κυβερνητική πολιτική της υποταγής σε ΕΕ, ΔΝΤ, Κεφάλαιο. Όχι στα παλιά και νέα μνημόνια ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΕΕ, ΔΝΤ, ΝΑΤΟ, ΑΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ - ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ - ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

ΧΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗ ΜΑΖΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

11. Πυρήνας της επαναστατικής τακτικής είναι η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου και της υπεραντιδραστικής ανασυγκρότησης του, μέσα από την οποία επιχειρείται η υπέρβαση της σημερινής δομικής κρίσης του. Η επαναστατική τακτική εκφράζει τα ζωτικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων στην εργασία, στα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα, στην πάλη για την απελευθέρωση από το άθλιο καθεστώς της επιτροπείας. Επιταχύνει τη συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου και έχει σαν στόχο την προσέγγιση της επανάστασης.

Σήμερα το βάρος πρέπει να πέσει στην επιθετική προβολή και την οικοδόμηση των προϋποθέσεων της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Σε ένα συνολικό και συγκροτημένο αντικαπιταλιστικό σχέδιο ανατροπής με επαναστατική πνοή.

Χρειάζεται να προτάξουμε την επιθετική πλευρά της πάλης σε σχέση με την αμυντική, που πάντα θα υπάρχει. Καθώς θα μεγαλώνει η απόσταση της κυβερνητικής πολιτικής από τις λαϊκές προσδοκίες, θα έρχονται στο επίκεντρο τα ερωτήματα: «μπορούμε να πάμε αλλιώς;», «πώς μπορεί να γίνει αυτό;» και «ποιος θα το κάνει;». Γι' αυτό πρέπει να αναβαθμίσουμε αυτό που «πρέπει να γίνει», σχετικά με αυτό που «δεν πρέπει να περάσει». Να μπουν στην πρώτη γραμμή οι στόχοι και τα αιτήματα που καταφέρνουν πλήγμα στην αντιδραστική αναδιάρθρωση, δηλαδή στο βαθύτερο πυρήνα της αστικής στρατηγικής. Να παλέψουμε για την αποφασιστική βελτίωση της θέσης της άγριας κτυπημένης εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Μέσα από αυτή την αναβάθμιση των πολιτικών στόχων και του πολιτικού ρόλου του κινήματος μπορούμε να αντιπαρατιθέμαστε βαθύτερα, ουσιαστικότερα στην αστική πολιτική και την πολιτική της ΕΕ. Να υπερβαίνουμε έμπρακτα, με όρους κινήματος, τον ορίζοντα ορισμένων μέτρων που ενδέχεται να προωθεί η κυβέρνηση. Να μην «ενσωματώνει» το κίνημα τα όρια της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ. Να προετοιμάζεται πολιτικά και οργανωτικά για μια ανώτερη σύγκρουση με την ΕΕ και το σύστημα, για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης. Να τίθενται τα ανώτερα ζητήματα του κλονισμού και της επαναστατικής ανατροπής της αστικής κυριαρχίας και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Με βάση την παραπάνω λογική απαιτείται ισχυρή αναβάθμιση στην πολιτική μας δουλειά, συγκεκριμενοποίηση, τεκμηρίωση και σύνδεση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος με την επαναστατική τακτική και στρατηγική. Αναδεικνύοντας πως ο «άλλος δρόμος» της αντικαπιταλιστικής ανατροπής συνδέεται και ολοκληρώνεται με την επανάσταση και την πορεία προς τον κομμουνισμό.

12. Απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ οργανώνουμε την εργατική - λαϊκή αριστερή αντεπίθεση και αντιπολίτευση. Για να αποσπάσουμε κατακτήσεις και να διευρύνουμε τις ρωγμές ενάντια στην

κυβερνητική πολιτική. Οι κυβερνητικοί συμβιβασμοί οδηγούν στην καταστροφή. Καμιά ανάθεση, καμιά αναμονή, αντεπίθεση – αντιπολίτευση – ανατροπή.

Η κυβερνητική αστική διαχείριση, η προοπτική μιας νέας συμφωνίας υποταγής με τους δανειστές και το κεφάλαιο, η προώθηση αστικών αναδιαρθρώσεων θα βρουν το μαζικό κίνημα απέναντι στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, η πολιτική της οποίας πρέπει να ηττηθεί. Οι αναγκαίοι αγώνες δεν μπορούν να ανακοπούν με μια λογική «δώστε χρόνο στην κυβέρνηση, γιατί εάν πέσει, θα έρθει η Δεξιά ή η ακροδεξιά». Παρόμοιες λογικές επαναφέρουν τον «μπαμπούλα της Δεξιάς» για να αποπλίσουν το μαζικό κίνημα.

Συνεχίζουμε σταθερά την πολιτική αντιπαράθεση με τους φορείς του πολιτικού-ταξικού μπλοκ του κεφαλαίου, της ΕΕ, του ΔΝΤ και τα κόμματά τους ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι κ.λπ. και απέναντι στα μαντρόσκυλα του συστήματος την Χρυσή Αυγή. Η αντιπαράθεση στην κυβέρνηση γίνεται από αντίθετη σκοπιά από τις δυνάμεις αυτές, που επιδιώκουν να μην πειραχτεί στο ελάχιστο το μνημονιακό καπιταλιστικό σφαγείο. Δεν συνεργαζόμαστε πουθενά με τους πολιτικούς τους εκπροσώπους. Θα είμαστε απέναντι σε κάθε προσπάθεια του κεφαλαίου, της ΕΕ και της αντίδρασης να κτυπήσει το λαϊκό κίνημα και τις κατακτήσεις του.

Η στάση μας απέναντι στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ είναι συνολική. Κρίνουμε την κατεύθυνση της πολιτικής της, όχι ανά σημείο. Η προσπάθεια επιβολής κατακτήσεων και η αξιοποίηση από το μαζικό κίνημα των όποιων δυνατοτήτων, δε σημαίνει ότι μπαίνουμε σε μια συζήτηση προσθαφαίρεσης θετικών/αρνητικών.

Είμαστε αντίθετοι στη λογική της «κριτικής στήριξης» ή της «αριστερής πίεσης». Οι λογικές αυτές αποδέχονται τα όρια και τις ιεραρχήσεις της κυβερνητικής πολιτικής. Υποβαθμίζουν τη σημασία και την ανάγκη της συνολικής πολιτικής στάσης και αντιπολίτευσης «από αριστερά», τη διατήρηση ζωντανών μέσα στο λαό των στόχων του αγώνα και του προγράμματος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

13. Με βάση όλα αυτά η τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης εκφράζεται σήμερα με τους εξής πολιτικούς στόχους:

Ανατροπή της πολιτικής κεφαλαίου ΕΕ ΔΝΤ να ηττηθεί η κυβερνητική πολιτική της διαχείρισης Αντεπίθεση του κινήματος και εργατική – λαϊκή αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση για δουλειά – ψωμί – παιδεία – ελευθερία ενταγμένη στην ανάγκη συγκρότησης μετώπου ρήξης και ανατροπής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ.

Για να μην περάσει το νέο μνημόνιο και το πρόγραμμα της αστικής αναδιάρθρωσης. Για να ξηλωθούν όλα τα αντιλαϊκά μέτρα και να επιστραφούν τα κλεμμένα από μισθούς συντάξεις, επιδόματα, υγεία, παιδεία, κοινωνικές παροχές. Για ουσιαστικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του κεφαλαίου. Για να σπάσει το «πλαίσιο» της επιτροπείας, της λεηλασίας μέσω χρέους, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, η συνέχεια του κράτους και του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού.

Αναγκαίοι όροι για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης είναι:

το ταξικά ανασυγκροτημένο νέο εργατικό κίνημα, ο οργανωμένος λαός και ο παλλαϊκός ξεσηκωμός. μια Αριστερά της νέας εποχής, εργατική και νεολαιίστικη, μετωπική και ανεξάρτητη, αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική, επαναστατική και σύγχρονα κομμουνιστική.

Για να πετύχουμε σε αυτούς τους στόχους πρέπει να εκφραστεί και να υλοποιηθεί η αναγκαία σήμερα και ελπιδοφόρα τομή σε όλα τα επίπεδα του επαναστατικού υποκειμένου. Με τη συσπείρωση πρωτοπόρων δυνάμεων, που θα κριθούν πρώτα και κύρια στην ανάπτυξη ενός μαζικού κινήματος αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ανατροπής:

καταρχήν στη συσπείρωση των πρωτοπόρων δυνάμεων για το σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της

κομμουνιστικής απελευθέρωσης, την ποιοτική ενίσχυση και αναβάθμιση του ΝΑΡ και της ΝΚΑ. Στον πολιτικό και στρατηγικό επανεξοπλισμό, επανεκκίνηση κι ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην προώθηση της πολιτικής συνεργασίας των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων της Αριστεράς και του κινήματος στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού πόλου. Στην αντεπίθεση του εργατικού - λαϊκού κινήματος, με διεκδικητικό ταξικό περιεχόμενο και κατάκτηση πολιτικού ρόλου και στόχων ανατροπής. Στην ανάπτυξη των μορφών οργάνωσης του λαού, της εργατικής τάξης και της νέας εργατικής βάρδιας.

Ε. Το εργατικό - λαϊκό - νεολαιίστικο κίνημα στη νέα φάση

Για ένα αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής

14. Βασική μας επιδίωξη στις νέες συνθήκες παραμένει η παρέμβαση της εργατικής τάξης και του οργανωμένου λαού στις εξελίξεις, κόντρα στη λογική της ανάθεσης, ενάντια στη μνημονιακή παγίωση και τα νέα αντιλαϊκά μέτρα που έρχονται, για τον πανεργατικό παλλαϊκό ξεσηκωμό.

Καταρχήν απευθυνόμαστε στην εργατική τάξη, τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους νέους και τις νέες, τα φτωχά λαϊκά στρώματα της πόλης και του χωριού, πλατιά και ανοικτά στη βάση του λαού, με λογική ταξικής και λαϊκής αγωνιστικής ενότητας πάνω στη βάση των ζωτικών διεκδικήσεων, δικαιωμάτων και αναγκών. Αποτελεί ύψιστη προτεραιότητά μας η συμβολή στην οργάνωση της εργαζόμενης πλειοψηφίας και των ανέργων στην βάση, σε ένα αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής.

Απευθυνόμαστε στις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της πολιτικής συνεργασίας. Στον κόσμο της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας. Στην εκτός των τειχών Αριστερά. Στο δυναμικό της εργατικής αυτονομίας με το δικό του τρόπο. Απευθυνόμαστε με επιμονή στις δυνάμεις του ΚΚΕ και των μετωπικών του σχημάτων και τις καλούμε, με γνώση των πολιτικών διαφορών μας, να συμβάλλουν σε μια λογική ενωτικών αγώνων για την ανατροπή, στην αντιπολίτευση του μαζικού κινήματος.

Θα επιμείνουμε σταθερά και θα επιδιώξουμε τη συμμετοχή στο αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής εκείνων των αγωνιστών από τη βάση του ΣΥΡΙΖΑ που ανοικτά και έμπρακτα διαφοροποιούνται από την κυβερνητική πολιτική, που συμβάλλουν σε πραγματικούς αγώνες και σέβονται την ανεξαρτησία του κινήματος, που τείνουν τελικά να σπάσουν τα όρια της πολιτικής και κομματικής τους ένταξης. Δεν θα δεχθούμε λογικές «δημοσίων σχέσεων» και «δύο προσώπων», όπου βουλευτές, κυβερνητικά και κομματικά στελέχη θα είναι και με το κίνημα και με την κυβέρνηση ή θα επιδιώξουν μετατροπή του κινήματος σε στήριγμα της κυβέρνησης.

Η παρέμβασή μας στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα στη νέα φάση

15. Διεκδικούμε, αγωνιζόμαστε, επιβάλλουμε αιτήματα. Προβάλλουμε τους αναγκαίους πολιτικούς στόχους ανατροπής της επίθεσης. Συμβάλλουμε στην οργάνωση της εργατικής τάξης.

Για την αντεπίθεση στο εργατικό κίνημα συμβάλλουμε αποφασιστικά: Στην ενίσχυση της συλλογικότητας στους τόπους δουλειάς και την οργάνωση των εργαζομένων, στη δημιουργία νέων σωματείων και στην αναζωογόνηση των παλαιότερων, στην ταξική κίνηση ανατροπής για το νέο εργατικό κίνημα, στην επανεκκίνηση του συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, στην αναβάθμιση και ανάπτυξη της αντικαπιταλιστικής ταξικής πτέρυγας των εργατικών κινήσεων.

Για την ενίσχυση μιας νέας απαιτητικότητας στην πάλη για την επιβολή αιτημάτων και διεκδικήσεων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων σε όλα τα πεδία.

Κρίσιμη σημασίας ζήτημα είναι σήμερα η προσπάθεια συσπείρωσης εργατικών σωματείων και

αγωνιζόμενων δυνάμεων πάνω σε μια γραμμή πολιτικής διεκδίκησης των αιτημάτων και των ζωτικών αναγκών των εργαζομένων σε σύνδεση με τους αναγκαίους πολιτικούς στόχους ρήξης και ανατροπής (παύση πληρωμών - διαγραφή του χρέους, απειθαρχία στις ευρωσυνθήκες, ανυπακοή - ρήξη - έξοδος από ευρώ και ΕΕ, εθνικοποίηση τραπεζών και στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων, να πληρώσει το κεφάλαιο κ.λπ.), την κατάργηση των μνημονιακών νόμων και των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων», την αντίθεση στην τετράμηνη συμφωνία κυβέρνησης - γιούρογκρουπ και την ανάδειξη ως «αιτία πολέμου» της υπογραφής νέου μνημονίου.

Πρωτοστατούμε σε μια δουλειά βάσης, για να ενισχυθεί η συλλογικότητα στους τόπους δουλειάς, να δημιουργηθούν νέα σωματεία ή να αναζωογονηθούν παλιότερα, να οργανωθούν οι εργαζόμενοι. Στροφή στην πρωτογενή δουλειά, δηλαδή στη δημιουργία εργατικών συσπειρώσεων, σωματείων, στην παρέμβαση στους «μικρούς αγώνες» που ξεσπούν στους χώρους δουλειάς. Στροφή και στον οργανωτικό σχεδιασμό από τα όργανα και τις ΟΒ σε αυτή την κατεύθυνση. Αξιοποιώντας και τις νέες δυνατότητες που αναπτύσσονται, όπως φάνηκε και σε μια σειρά αγώνες του τελευταίου διαστήματος στον ιδιωτικό τομέα (ορισμένοι νικηφόροι), στους οποίους συμβάλλαμε (π.χ. Μιγκάτο, Πάνθεον ΑΚΤΕ, Γκαζοχώρι, callcenter QCS ΙΚΕ, Κυριακάτικη αργία). Αξιοποιούμε την εμπειρία: Άμεση και επίμονη απάντηση απέναντι στην εργοδοσία με την λογική του «εργατικού εκβιασμού». Οριζόντιος και «από τα κάτω» συντονισμός. «Εξωθεσμικός» χαρακτήρας πολλών κινητοποιήσεων.

Κομβικά μέτωπα πάλης το επόμενο διάστημα:

α. το ζήτημα της ανεργίας και των ανέργων. Διεκδικούμε αξιοπρεπή δουλειά -και όχι δουλειά- για όλους, επίδομα ανεργίας και κοινωνική προστασία για όλους τους ανέργους (διαγραφή χρεών, δωρεάν οι βασικές υπηρεσίες κ.λπ.). Μείωση των ωρών εργασίας και των χρόνων μέχρι τη σύνταξη, μαζικές προσλήψεις στο δημόσιο για κάλυψη κοινωνικών αναγκών, εθνικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας, λειτουργία των επιχειρήσεων που παρατά το κεφάλαιο υπό εργατικό έλεγχο, αντίθεση στην επιδότηση της εργοδοσίας και την ενίσχυση του κεφαλαίου με τσάμπα και ευέλικτο εργατικό δυναμικό μέσω των κάθε λογής προγραμμάτων και ΕΣΠΑ, που θα προωθήσει (και αυτή) η κυβέρνηση, αποτελούν ζωτικούς στόχους του εργατικού κινήματος, που συγκρούονται με την ΕΕ και το κεφάλαιο. Ιδιαίτερο μέτωπο απαιτεί η αντιμετώπιση της κοινωνικής οικονομίας-επιχειρηματικότητας, που προβάλλεται ως απάντηση στην ανεργία.

Παρεμβαίνουμε στους εργαζόμενους στα νέα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας. Επιδιώκουμε και συμβάλλουμε στην ανάληψη πρωτοβουλιών αγώνα από σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, στη δημιουργία συνελύσεων των “ωφελούμενων” ανέργων και των εργατικών συλλογικοτήτων γειτονιάς με αφορμή το νέο πρόγραμμα κοινωφελούς εργασίας (50.000 άνεργοι). Επιδιώκουμε οι επιτροπές αγώνα, οι συνελύσεις και συσκέψεις, να συμβάλουν στη δημιουργία κέντρου αναφοράς και συσπείρωσης όλων των ανέργων και να αναδείξουν σε κεντρικό θέμα τον αγώνα ενάντια στην ανεργία και την επισφάλεια με τη διοργάνωση και μεγάλης κινητοποίησης - διαδήλωσης μέσα στο Μάιο, όπως προτείνουν πρωτοβάθμια σωματεία (ΣΜΤ). Συμβάλλουμε στο συντονισμό συλλογικοτήτων για το επίδομα ανεργίας και το συντονισμό για δωρεάν μετακίνηση των ανέργων. Πρόταση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ για συνολική πολιτική πρωτοβουλία για το ζήτημα της ανεργίας.

Για την παρέμβαση στα προγράμματα ανεργίας η νΚΑ συμβάλλει για τη δημιουργία σταθερής συνδικαλιστικής δομής, για τη διεκδίκηση ΣΣΕ για τους εργαζόμενους αυτούς στον ιδιωτικό τομέα, διεκδίκηση επίδοματος ανεργίας, την κατάργηση των προγραμμάτων ΟΑΕΔ, ΕΣΠΑ, και για άμεσες διεκδικήσεις με οδηγό το «Ίση αμοιβή για ίση εργασία». Σε αυτά θα συμβάλλουν και η ΑΤΤΑΚ.

Προτείνουμε στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ να αναλάβει μια μεγάλη συνολική πρωτοβουλία για το ζήτημα της ανεργίας. Να εντάξει στη συζήτηση και στη δράση όλων των δυνάμεων της το ζήτημα της ανεργίας και της επισφάλειας. Να αποφασίσει την πολιτική και οργανωτική στήριξη της ΑΤΤΑΚ. Σε αυτή την κατεύθυνση

προτείνουμε και επιδιώκουμε άμεσα να συμβάλουν όλες οι οργανώσεις και δυνάμεις της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

β. Η πάλη για αυξήσεις στους μισθούς, που περιλαμβάνει τον αγώνα για κατάκτηση νέων συλλογικών συμβάσεων, αλλά και την απαίτηση να σταματήσει το αίσχος της απλήρωτης εργασίας για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

γ. Ο αγώνας για τη διεκδίκηση των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων για δημόσια, δωρεάν και υψηλής ποιότητας, παιδεία και υγεία.

δ. Το κίνημα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και την ανταποδοτικότητα στο δημόσιο-επιχείρηση, όπου πρέπει να υπάρχει κοινή παρέμβαση με το ευρύτερο λαϊκό κίνημα, τις τοπικές επιτροπές, το Συντονισμό Συλλογικοτήτων Αττικής.

ε. Η μάχη ενάντια στη νέα αξιολόγηση και κινητικότητα στο δημόσιο, αναβάθμιση της προηγούμενης πετυχημένης μάχης κατά της αξιολόγησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ.

16. Συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων

Στα συνδικάτα παραμένει καταθλιπτική η κυριαρχία στο οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα (πρ. ΔΕΚΟ, τράπεζες, μεγάλες ιδιωτικές εταιρείες κ.λπ.) του αστικοποιημένου και εργοδοτικού συνδικαλισμού. Παράλληλα διαμορφώνονται οι όροι ενός νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, με την ηγεσία του ΜΕΤΑ και μεγάλα τμήματα της παλιάς ΠΑΣΚΕ και άλλων παραγόντων, να κινούνται στην κατεύθυνση της συναίνεσης, της αναμονής, της ανάθεσης, της υποστολής των αιτημάτων. Γι' αυτό, τώρα είναι η ώρα, με σταθερό και αποφασιστικό τρόπο να γίνουν βήματα για έναν ταξικό συνδικαλισμό της νέας εποχής.

Ξεπερνώντας και τις δικές μας αδυναμίες που εκφράστηκαν το προηγούμενο διάστημα (αποσπασματικότητα, μερικότητα στο χώρο ή στις προτεραιότητες, επιλογές συμμάχων κ.λπ.) ειδικά εν όψει του κόμβου του Ιούνη, με πρώτο σταθμό την Εργατική Πρωτομαγιά, πρέπει να συμβάλλουμε στο να γίνουν βήματα αγωνιστικής συνεργασίας σωματείων. Στη μάχη αυτή μπορεί να διαμορφωθεί ξανά η «μαγιά» ενός συνολικού και μόνιμου Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, στον οποίο στοχεύουμε, υπερβαίνοντας τις νέες δυσκολίες που δημιουργεί η κυβερνητική διαχείριση του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Συντονισμός επιδιώκει να συνδέεται με κάθε συλλογικότητα που αναπτύσσεται στους χώρους δουλειάς, να ενισχύει και να τροφοδοτεί όλες τις πρωτόλειες αγωνιστικές μορφές συσπείρωσης των εργαζομένων, των ανέργων και της νεολαίας. Μέσα από συνελεύσεις και πρωτοβουλίες αγώνα επιδιώκουμε να συντονίζονται όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια των εργαζομένων και της νεολαίας. Ο Συντονισμός σωματείων μπορεί να αποτελέσει το νεύρο ενός ευρύτερου ρεύματος εργατικής διεκδίκησης και αντεπίθεσης, δημιουργώντας επαφές και στηρίζοντας επιτροπές αγώνα, πρωτοβουλίες δημιουργίας νέων σωματείων και κάθε προσπάθεια συγκρότησης εργαζομένων και νεολαίας χωρίς συνδικαλιστική έκφραση και συμμετοχή.

17. Κίνηση - σχήματα - πτέρυγα. Για να αναπτυχθεί η τάση χειραφέτησης

Θα συμβάλλουμε στην αναγκαία ανώτερη συγκρότηση και συντονισμό των σχημάτων - συσπειρώσεων - κινήσεων. Επιδιώκουμε μια νέα συνάντηση όλων των σχημάτων για να χαράξουμε κοινή δράση και πρωτοβουλίες ενόψει των κομβικών μετώπων πάλης και των μαχών που έχουμε μπροστά μας το αμέσως επόμενο διάστημα.

Βασική πλευρά της εργατικής παρέμβασης των δυνάμεών μας αποτελεί η διαδικασία συγκρότησης μιας αυτοτελούς μετωπικής συσπείρωσης των δυνάμεων που επιδιώκουν να συμβάλλουν σε ένα ΝΕΚ. Η κίνηση αυτή χρειάζεται για να συγκεντρωθεί το πιο ευρύ δυναμικό, που τοποθετείται και δρα υπέρ της λογικής της ταξικής αναγέννησης του εργατικού κινήματος και θέλει να συμβάλλει στην ανάπτυξη και την

ενίσχυση αυτής της λογικής. Κίνηση γραμμής και «φανέλα» μαζικής εμφάνισης και προώθησης της λογικής της εργατικής χειραφέτησης και της αντικαπιταλιστικής ανατροπής ως στόχου για τους αγώνες, τα συνδικάτα, την πάλη συνολικά. Στόχος και μέσα από την κίνηση, η εμφάνιση και ισχυροποίηση ενός μαζικού ρεύματος αντικαπιταλιστικής πάλης και εργατικής χειραφέτησης μέσα στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα.

Η κίνηση θα είναι ταξική. Θα στηρίζεται στην αγωνιστική ταξική ενότητα των πρωτοπόρων εργατών και εργαζομένων. Θα είναι ανεξάρτητη από την αστική πολιτική και τις παρατάξεις της στο εργατικό κίνημα, αλλά και από τις αριστερές εργατικές «παρατάξεις», που αναπαράγουν τη γραφειοκρατική, ιεραρχική αντίληψη «κόμμα-παρατάξη-συνδικάτο» (ΠΑΜΕ, ΜΕΤΑ κ.λπ.) Η κίνηση θα προωθήσει την αλληλεπίδραση και το σεβασμό στην αυτοτέλεια των πρωτοποριών στο εργατικό κίνημα και όχι στις σχέσεις «δια αντιπροσώπων» ή μέσω «συνιστωσών».

Πρότασή μας για το αρχικό περιεχόμενο και τη βάση ενότητας μιας τέτοιας κίνησης αποτελούν οι αναγκαίοι στόχοι πάλης του εργατικού κινήματος, η λογική για τη συγκρότηση του εργατικού κινήματος και η συνολική κατεύθυνση χειραφέτησης, για μια κοινωνία που οι παραγωγοί του πλούτου θα βρίσκονται στο τιμόνι (από την παραγωγή μέχρι την εξουσία).

Απευθυνόμαστε σε πρωτοπόρους αγωνιστές εργαζόμενους (αλλά και σε κινήσεις ή ομάδες), οι οποίοι μέσα από την εμπειρία τους προσεγγίζουν την ανάγκη για μια ριζική τομή στο εργατικό κίνημα και ειδικά στους αγωνιστές των σχημάτων-παραεμβάσεων-συσπειρώσεων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Σε όλες τις προσπάθειες και απόπειρες για ταξική συγκρότηση του κινήματος, όπως η «Πρωτοβουλία για μια Πανελλαδική Ταξική Κίνηση». Στα σχήματα/κινήσεις της νέας εργατικής βάρδιας, αλλά και σε άλλα ρεύματα και τάσεις που κάνουν αντίστοιχες απόπειρες. Σε πρωτοπόρο κόσμο που πλαισιώνει τις Εργατικές Λέσχες. Στο ανένταχτο δυναμικό και τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις. Σε διανοούμενους και ανθρώπους που μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της συζήτησης, δράσης και των επεξεργασιών μιας τέτοιας κίνησης.

18. Για τη δουλειά μας στην πόλη και τη γειτονιά

Βασικό εργαλείο για τη δουλειά μας αποτελούν οι αριστερές - αντικαπιταλιστικές κινήσεις περιφερειών και πόλεων. Χρειάζεται να ενισχύσουμε υπάρχουσες και να δημιουργήσουμε νέες κινήσεις με πολιτικά, αντικαπιταλιστικά, αντιδιαχειριστικά χαρακτηριστικά. Οι κινήσεις να επεξεργαστούν και να βαθύνουν το πρόγραμμα πάλης και διεκδικήσεων τους, ώστε να εκφράζει τις εργατικές-λαϊκές ανάγκες, να τοποθετούνται για την περίοδο, να έχουν τακτική λειτουργία και παρέμβαση με θέσεις - δράσεις - εργατική αντιπολίτευση για τη λειτουργία του κεντρικού και του τοπικού κράτους και για τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα. Να πρωτοστατούν έξω και μέσα στα συμβούλια για τα προβλήματα των περιοχών και για την αποκάλυψη, ανατροπή των αντεργατικών-αντιλαϊκών πολιτικών των δημοτικών-περιφερειακών αρχών και σε αυτές της διαχείρισης από τη θεσμική Αριστερά.

Να γίνει προσπάθεια, να σταθεροποιηθεί-ενισχυθεί η λειτουργία και το περιεχόμενο των κινήσεων, ειδικά των πιο νέων, να επαναλειτουργήσουν κινήσεις που βρίσκονται σε υποχώρηση. Να προχωρήσει με τη συμμετοχή περισσότερων κινήσεων και να αναβαθμιστεί ο συντονισμός και οι κοινές δράσεις των κινήσεων πόλης και ο συντονισμός και οι κοινές πρωτοβουλίες των περιφερειακών κινήσεων.

Στόχος μας, με σεβασμό στο χαρακτήρα τους, είναι η περαιτέρω συγκρότηση και εμφάνιση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας στη πόλη, που μπορεί να βοηθήσει το σύνολο του εγχειρήματος για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και για τη μετωπική συσπείρωση μαχόμενων αριστερών δυνάμεων.

19. Συμβάλλοντας στην οργάνωση του λαού στην πόλη και τη γειτονιά

Οι μορφές συλλογικής οργάνωσης και πάλης του κινήματος στην πόλη αφορούν μια ευρεία γκάμα συλλογικοτήτων, στις οποίες σήμερα παρεμβαίνουμε: εργατικές λέσχες, λαϊκές ή ανοικτές συνελεύσεις, επιτροπές κατοίκων, στέκια, σύλλογοι και πρωτοβουλίες αγώνα, αντιφασιστικές πρωτοβουλίες, κ.ά. Είναι μορφές του οργανωμένου λαού, που μπορούν να αποτελέσουν εν δυνάμει, ανάλογα με τη μαζικότητα και τη λειτουργία τους, έμβρυα γι' αυτό που ονομάζουμε όργανα εργατικής πολιτικής – επιβολής της λαϊκής θέλησης. Καθοριστικό στοιχείο είναι το ανέβασμα της διεκδικητικής δράσης τους απέναντι σε κυβέρνηση, κεφάλαιο, τοπικές αρχές και η συμβολή τους στη λαϊκή οργάνωση και πάλη, παράλληλα με τις πλευρές της εργατικής αλληλεγγύης.

Σε τοπικό επίπεδο επιδιώκουμε τη συσπείρωση τοπικών συλλογικοτήτων, εργατικών λεσχών, σωματείων, επιτροπών αγώνα και άλλων φορέων του μαζικού κινήματος για την αντιμετώπιση των απολύσεων, της απλήρωτης δουλειάς, της μαύρης εργασίας, της ρατσιστικής συμπεριφοράς, της φασιστικής δράσης, την αντιμετώπιση κάθε είδους οικονομικής βίας σε βάρος λαϊκών, εργατικών οικογενειών (φοροληστεία, πλειστηριασμοί, ακρίβεια, ιδιωτικοποιήσεις χώρων-λειτουργιών, κλείσιμο-υποβάθμιση μονάδων υγείας-πρόνοιας, σχολείων) και της αλληλεγγύης στους μετανάστες.

Οι δράσεις αυτών των συλλογικοτήτων επιδιώκουμε να συγκροτούν ένα συνολικό ρεύμα, να συντονίζονται σε κοινές δράσεις για τα κοινά προβλήματα.

20. Για τη δουλειά στη νεολαία

Ήδη με τις πρώτες κινήσεις της κυβέρνησης αποδεικνύεται πως καμία ουσιαστική αλλαγή δεν μπορεί να προκύψει στα σχολεία, στα πανεπιστήμια στη νέα βάρδια των εργαζομένων, αν δεν την επιβάλει τα οργανωμένο μαχητικό κίνημα.

Η ευρύτερη αγωνιστική τακτική μας στο νεολαιίστικο κίνημα πρέπει να διέπεται από την επιβολή των αιτημάτων που είχαν κατακτηθεί στη συνείδηση του αγωνιζόμενου κομματιού όλο το προηγούμενο διάστημα, από το βάθεμα των διεκδικήσεων και από το δέσιμο των επιμέρους αιτημάτων με την αναβάθμιση της πολιτικής μάχης, που πρέπει συνολικά να δώσει το νεολαιίστικο κίνημα. Βασικό σύνθημα για τις δυνάμεις της νεολαίας είναι «άλλαξε η κυβέρνηση, οι ανάγκες μας όμως όχι!».

Όλες οι επιμέρους πλευρές της πάλης οφείλουν να βάζουν πρώτα και κύρια την αναγκαία πολιτική μάχη που πρέπει να δώσει το νεολαιίστικο κίνημα. Άρα πριν και πάνω απ' όλα αναβάθμιση της πάλης για σύγκρουση με τη νέα δανειακή σύμβαση και τα νέα μνημόνια, όπως και αν αυτά ονομαστούν. Πάλη για να αναβαθμιστεί το αντικαπιταλιστικό αντι-ΕΕ ρεύμα εντός της νεολαίας και σύγκρουση με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό που προωθεί την υποταγή στις επιλογές της κυβέρνησης. Άμεση σύνδεση όλων των αιτημάτων με την οριστική μονομερή διαγραφή του χρέους ως απαραίτητο κρίκο επιβολής της πολιτικής μας πρότασης.

Επιδιώκουμε να εκφράσουμε και κινητοποιήσουμε τα κομμάτια της εργατικής νεολαίας, τη νεολαία της εργατικής καταγωγής και του εργατικού προορισμού. Η εργατική «στροφή» που θέλουμε να εκφράσουμε δεν εστιάζεται μόνο στη δουλειά που πρέπει να γίνει και γίνεται από τις οργανώσεις νέων εργαζομένων, την attack κ.λπ. Είναι συνολική λογική, η οποία διαπέρνα όλα τα μέτωπα πάλης που ανοίγονται στη νεολαία.

Τη παρέμβαση στο μαθητικό κίνημα με κατεύθυνση τα ΕΠΑΛ και τα νυχτερινά λύκεια. Την προσπάθεια που ήδη ανοίγει στη σπουδάζουσα νεολαία με τις επιτροπές εργαζόμενων φοιτητών και της ευρύτερης ένταξης στη πάλη του φοιτητικού κινήματος εργατικής κατεύθυνσης, να εκφράσει τη σύγκρουση όχι μόνο με την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και την επιβολή αιτημάτων εκπαιδευτικοκεντρικού χαρακτήρα μόνο, αλλά βαθύτερα τη σύγκρουση με την εργασιακή ανασφάλεια, τη μετανάστευση, την ανεργία που το κεφάλαιο προορίζει για τη σημερινή σπουδάζουσα γενιά! Να δοθεί περισσότερη έμφαση στη μαθητική μας

παρέμβαση, εκτός από την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, στο θέμα του φασισμού σε συνδυασμό με την πάλη απέναντι στον αυταρχισμό.

Τέλος, απαιτείται αναβάθμιση της δουλειάς μας τόσο σε εργατικούς κλάδους που απασχολείται κυρίως η νέα εργατική βάρδια (voucher, τηλεπικοινωνίες, επισιτισμός, κ.λπ.) και την ενίσχυση της προσπάθειάς μας στη κοινωνικοπολιτική πρωτοβουλία στη νέα εργατική βάρδια - "attack". Ενίσχυση όμως και της εργατικής νεολαιίστικής κατεύθυνσης στην παρέμβαση στις γειτονιές, με το κριτήριο της εργατικής στροφής, με την πλευρά της επανακατάκτησης του χώρου για τα δικαιώματα της νεολαίας και της αντιφασιστικής πάλης.

21. Ιδιαίτερης σημασίας είναι το πεδίο των δημοκρατικών δικαιωμάτων κι ελευθεριών. Ο ΣΥΡΙΖΑ ξέχασε γρήγορα ακόμα και τις δικές του μισές διακηρύξεις κι εξασφαλίζει τη συνέχεια του κράτους. Η αστική διαχείριση, ειδικά σε συνθήκες κοινωνικής εξαθλίωσης και με προοπτική νεομνημονιακών μέτρων, θα οδηγήσει αντικειμενικά στην χρήση της καταστολής και του κρατικού αυταρχισμού από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Σε αυτό αποσκοπεί η πρόσφατη κυβερνητική ανάδειξη της ανάγκης «να υπάρξει αστυνομία» και η απαράδεκτη στάση της κυβέρνησης απέναντι στην απεργία πείνας κρατουμένων, που διεκδικούν δημοκρατικά μέτρα που υποστήριζε παλιότερα ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το μαζικό κίνημα και η μαχόμενη Αριστερά διεκδικούν άμεσα την κατάργηση των ΜΑΤ - ΥΜΕΤ, των ΔΙΑΣ - ΔΕΛΤΑ και των μονάδων καταστολής, τη διάλυση των ασφαλίτικων τμημάτων κατά του κινήματος, την απαγόρευση χρήσης χημικών κατά διαδηλωτών και την απόσυρση των αστυνομικών από τις κινητοποιήσεις, την κατάργηση κουκουλονόμου και τρομονόμων, των φυλακών τύπου Γ.

ΣΤ. ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

22. Ποια Αριστερά στην εποχή μας; Το ερώτημα θα τεθεί με έντονο τρόπο το αμέσως επόμενο διάστημα λόγω της κυβερνητικής διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ και της αδιέξοδης ρεφορμιστικής πολιτικής του ΚΚΕ. Απαντάμε με την αναγκαιότητα και δυνατότητα του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, ο οποίος θα μπορεί να συσπειρώνει τις ανατρεπτικές τάσεις και δυνάμεις, τις διαφοροποιήσεις από το ρεφορμισμό και να εκφράσει ξανά το ταξικό, ριζοσπαστικό και ανυπόταχτο στοιχείο της Αριστεράς και της εργατικής χειραφέτησης, που σήμερα κτυπιέται. Η οικοδόμηση του πόλου περνάει μέσα από:

α) Την ενίσχυση - ανάπτυξη, εμβάθυνση και σταθεροποίηση του πολύμορφου αντικαπιταλιστικού ρεύματος, των μαχητικών, ριζοσπαστικών τάσεων της πάλης των εργαζομένων, των αντικαπιταλιστικών κινήσεων και της πτέρυγας.

β) την πολύπλευρη ενίσχυση και δημιουργική επανεκκίνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

γ) Τη μετωπική τακτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την πολιτική συνεργασία και την συσπείρωση των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων της Αριστεράς και του κινήματος.

Στην αντίληψη και την πρακτική μας πρέπει να ξεπεράσουμε τον κατακερματισμό που υπάρχει ακόμα στην μετωπική μας παρέμβαση. Η μεγάλη προσπάθεια που γίνεται στις κινήσεις πόλης, στις συσπειρώσεις των χώρων δουλειάς, στις εργατικές λέσχες, αποτελούν πλευρές της λογικής του αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου, έχουν ενιαία πολιτική στόχευση, την ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού επαναστατικού ρεύματος, που εκφράζεται στο συνολικό πολιτικό πεδίο με τον αντικαπιταλιστικό πόλο. Ο συνδυασμός όλων αυτών των πλευρών είναι το ζητούμενο. Δεν μπορούν να δώσουν διέξοδο προσεγγίσεις που είτε υποτιμούν την αναγκαία πολιτική συμπύκνωση και στο «κεντρικό» πολιτικό επίπεδο, είτε εξαντλούνται σε κινήσεις κορυφής.

23. Με αυτή την λογική για το ερχόμενο χρονικό διάστημα ιεραρχούμε :

Τη συμβολή στη δημιουργία της ανεξάρτητης ταξικής κίνησης για την ανατροπή και τη συμβολή στο νέο εργατικό κίνημα.

Την ανάπτυξη και ενοποίηση των αντικαπιταλιστικών εργατικών σχημάτων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Τις διαδικασίες καλύτερης και πιο συστηματικής ενοποίησης των αριστερών, ριζοσπαστικών και αντικαπιταλιστικών κινήσεων σε επίπεδο δήμων και περιφερειών.

Την ανάπτυξη των πρωτοβουλιών μας σε κεντρικά πολιτικά θέματα με την στήριξη της «πρωτοβουλίας για τη διαγραφή του χρέους», την συμβολή μας στην επανεκκίνηση της ΚΕΔΔΕ, κ.α. Εξετάζουμε τη δυνατότητα συμβολής στην επανασύσταση της «Πρωτοβουλίας κατά του Ευρώ και της ΕΕ».

24. Η ANΤΑΡΣΥΑ αποτελεί σημαντική κατάκτηση. Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα συμβάλλει με όλες του τις δυνάμεις στην υπεράσπιση και ανάπτυξη του κεκτημένου της, τον επανεξοπλισμό και τη συνολική επανεκκίνηση της. Για μια ANΤΑΡΣΥΑ ικανή να ανταποκριθεί στις νέες σοβαρές προκλήσεις.

Η ANΤΑΡΣΥΑ βρίσκεται σήμερα σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Για να γίνει ικανή να διαδραματίσει τον αναβαθμισμένο ρόλο που της αντιστοιχεί στις νέες συνθήκες, πρέπει να κάνει τομή σε σχέση με τη σημερινή της κατάσταση σύγχυσης που προκαλούν τα διαφορετικά αντιφατικά σχέδια, της επίδρασης που έχουν φαινόμενα αδράνειας και αμηχανίας απέναντι στο ρεφορμισμό και τη διαχείριση. Να επιλέξει με συνέπεια την πολιτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης και της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης με επαναστατική προοπτική και την οικοδόμηση του μετώπου που θα την προωθήσει. Πράγμα που σημαίνει να ακολουθήσει τον δρόμο: Της εργατικής λαϊκής αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ανατροπής. Του αντικαπιταλιστικού πόλου και της μετωπικής τακτικής για τη συσπείρωση δυνάμεων στην κατεύθυνσή του. Της εργατικής και ταξικής γείωσης. Της δημοκρατικής, ενωτικής, και προγραμματικής ανάπτυξης.

Ο ρόλος της ANΤΑΡΣΥΑ στις σημερινές συνθήκες αντικειμενικά αναβαθμίζεται σημαντικά. Αποτελεί την πιο βασική, σχετικά οργανωμένη και μαζική δύναμη μέσα στο κίνημα και την Αριστερά που μπορεί να δράσει πρωτοπόρα για τη συγκρότηση μιας πραγματικής διεξόδου για τα εργατικά και λαϊκά στρώματα.

25. Άμεσο πολιτικό ζητούμενο και καθοριστικό ζήτημα για την επόμενη περίοδο είναι η ανάδειξή της σε πρωτοπόρα δύναμη της εργατικής, λαϊκής αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ανατροπής και η απόρριψη των τάσεων «κριτικής στήριξης», «ανοχής», «ομάδας πίεσης» και «προγραμματικής αντιπολίτευσης», εφόσον αυτό σημαίνει κατά «σημείο αντιμετώπισης» και «θετικών προτάσεων» απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ. Να αντιπαλέψει το σχέδιο σταθεροποίησης του πολιτικού συστήματος, στη βάση του μνημονικού κεκτημένου του κεφαλαίου, με το λαό στη γωνία, αξιοποιώντας τη νέα κυβέρνηση και την πολιτική της. Να είναι ο πιο αποφασιστικός αντίπαλος του κεφαλαίου, της ΕΕ, της πολιτικής του μαύρου μετώπου. Ο πιο αποφασιστικός μαχητής από αριστερές -εργατικές θέσεις ενάντια στην πολιτική υποταγής στο "πλαίσιο" και των νέων μνημονίων της συγκυβέρνησης.

Με γνώση των συσχετισμών, των τάσεων αναμονής, το κρίσιμο ζήτημα για το δυναμικό της είναι να μπει μπροστά για να ενωθούν σε κοινή δράση οι πιο πρωτοπόρες ταξικές δυνάμεις για ένα νέο γύρο αναβαθμισμένων διεκδικήσεων, για την επιβολή κατακτήσεων, για να σπάει το όριο της κυβερνητικής πολιτικής, για να γίνονται οι στόχοι του πολιτικού προγράμματος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής, υπόθεση του πολιτικού αγώνα των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Οι ίδιες οι εξελίξεις και ιδιαίτερα η επίθεση του ταξικού εχθρού και η ύπαρξη μιας κυβέρνησης με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ επιβάλλει περισσότερο και από την φάση της δημιουργίας της στην ANΤΑΡΣΥΑ να συμβάλλει στην αναβάθμιση/συγκεκριμενοποίηση και γείωση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, ενάντια στη λογική της υποβάθμισής του, της μετατροπής του σε «μεταβατικό» πρόγραμμα, με ασαφή χαρακτήρα και ακόμα πιο ασαφή κατεύθυνση για το «προς τα πού οδηγεί η μετάβαση». Οι στόχοι του αντικαπιταλιστικού προγράμματος εξοπλίζουν και δίνουν προοπτική στο λαϊκό κίνημα στην καθημερινή του πάλη ενάντια στη

βαρβαρότητα, διευκολύνουν την ύπαρξη κατακτήσεων στο σήμερα (ακόμα και των πιο μικρών). Ωστόσο, η εφαρμογή ολόκληρου του προγράμματος είναι εκτός των ορίων του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και γι' αυτό απαιτείται επαναστατική ανατροπή. Είναι ανάγκη για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ να τεκμηριώσει βαθύτερα την αναγκαιότητα και δυνατότητα του άλλου αντικαπιταλιστικού δρόμου, σε σύνδεση με τον κλονισμό της αστικής κυριαρχίας, την αντικαπιταλιστική επανάσταση, τη σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική.

26. Το πιο μεγάλο έλλειμμα αλλά και αποφασιστικό στοιχείο για την ενίσχυση του πολιτικού ρόλου και τον ανατρεπτικό προσανατολισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η στροφή στο μαζικό, λαϊκό κίνημα και πρώτα από όλα το εργατικό κίνημα. Η μετωπική συστράτευση όλων των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με ενιαίο σχέδιο, η υπέρβαση των διαφορετικών επιλογών και της τάσης αποκλειστικής ενασχόλησης με τις «πολιτικές συμμαχίες», με την «από τα πάνω πολιτική», αλλά και με την ατολμία και την αναμονή.

Βασικά ζητούμενα αυτής της στροφής είναι: Η στροφή στον ιδιωτικό τομέα, την ανεργία και γενικά τα πιο χτυπημένα τμήματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Η ενοποίηση των προσπαθειών του δυναμικού της. Η ανάπτυξη και η ανεξαρτησία των αντικαπιταλιστικών κινήσεων σε εργασιακούς χώρους και γειτονιές, ο συντονισμός τους, η δημιουργία ταξικής κίνησης στο εργατικό κίνημα. Η αναζωογόνηση των κλαδικών επιτροπών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

27. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει πιο συνειδητά και από θέσεις αρχών να εργαστεί σε όλα τα επίπεδα για την πρόωθηση του αντικαπιταλιστικού μετώπου - πόλου.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εργάζεται κατ' αρχήν για την πολιτική και οργανωτική της ανάπτυξη. Απευθύνεται στο δυναμικό που στέκεται πλάι της στους αγώνες, τις πολιτικές και εκλογικές μάχες και στις κινήσεις πόλης-περιφέρειας και τα εργατικά σχήματα και τους καλεί να ενισχύσουν και να ενταχθούν στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να ενισχύσουν τη δύναμη της αντικαπιταλιστικής κι επαναστατικής πάλης. Δημιουργεί όρους πολιτικής λειτουργίας και δημοκρατικής συμμετοχής τους στις Τοπικές και Κλαδικές Επιτροπές.

Συμβάλλει στην πολιτικοποίηση, ανάπτυξη, ενοποίηση των αντικαπιταλιστικών κινήσεων.

Πρωθεί την αντίληψη της πολιτικής συνεργασίας των αντικαπιταλιστικών αντιμπεριαλιστικών αντιΕΕ δυνάμεων, αξιοποιώντας και βαθαινοντας το θετικό κεκτημένο της πολιτικής συνεργασίας ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΜΑΡΣ.

Η πορεία προς τον αντικαπιταλιστικό πόλο είναι πορεία επίδρασης και ηγεμονίας του αντικαπιταλιστικού προγράμματος στο δυναμικό που ριζοσπαστικοποιείται προς τα αριστερά και όχι πορεία υποβάθμισης του στα σημερινά όρια του δυναμικού αυτού, πολύ δε περισσότερο στη λογική της συγχώνευσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με άλλες δυνάμεις στα σημερινά τους επίπεδα. Ταυτόχρονα το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναβαθμιστεί πολιτικά, να βαθύνει στρατηγικά και να τεκμηριωθεί με βάση τις κοινωνικές ανάγκες.

28. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να κάνει αποφασιστικά βήματα στην εξασφάλιση της ενότητας και της αυτοτελούς της ύπαρξης, την ενιαία δράση και τη δημοκρατία των συνελεύσεων και των μελών της.

Η διπλή συμμετοχή οργανώσεων και δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε άλλο πολιτικό μέτωπο πρακτικά καταργεί την αυτοτέλειά της σαν πολιτικό χώρο, διαλύει την ενότητά της, υπονομεύει το αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο και δυσκολεύει σοβαρά το ξεδίπλωμα και την εμβάθυνση της ίδιας της πολιτικής συνεργασίας. Αναπαράγει μεγάλη δυσπιστία στο δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τους πραγματικούς σκοπούς των δυνάμεων εκείνων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που αναφέρονται και προωθούν την πολιτική συνεργασία. Από την άλλη η αντιμετώπιση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σαν «χώρος ζύμωσης», και «εργαλείο παρέμβασης» υποβαθμίζει το χαρακτήρα του μετώπου σε μια χαλαρή πολιτική, και κατά βάση, εκλογική συνεργασία, υποβαθμίζει τον πολιτικό ρόλο των αγωνιστών της, την καθιστά ανίκανη να υποδεχτεί αγωνιστές που αναζητούν μια άλλη αριστερά.

Το NAP θα παλέψει ώστε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να γίνεται όλο και πιο πολύ ένα ενιαίο πολιτικό μέτωπο, με προτεραιότητα στην αυτοτελή πολιτική της παρέμβαση και με δική της εσωτερική ζωή.

Αυτό σημαίνει ότι απαιτούνται μέτρα ολόπλευρης ενίσχυσης του πολιτικού αποφασιστικού ρόλου των Τοπικών και Κλαδικών Επιτροπών, αξιοποιώντας και τη θετική εμπειρία του Γενάρη του 2015 με τις συνελεύσεις και τις ψηφοφορίες για την εκλογική τακτική. Προτείνουμε συνδιασκέψεις περιφερειών και πόλεων.

Απαιτούνται μέτρα παραπέρα ενοποίησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του δυναμικού της. Λογική και κουλτούρα μιας ισχυρής αυτοδέσμευσης των οργανωμένων δυνάμεων και των αγωνιστών της ότι θα σέβονται τις συλλογικές αποφάσεις, θα εκφράζονται κατά βάση στα πλαίσιά τους.

Από αυτή την άποψη η «διάσπαση» σε ψηφοδέλτια κατά την εκλογή των οργάνων της σηματοδοτεί βήμα πίσω -προς την παγίωση των οργανωτικών διαχωρισμών και όχι προωθητικό βήμα προς τη μετωπική της ανάπτυξη, ενώ υποχρεώνει τους ανένταχτους αγωνιστές σε στοίχιση. Το NAP θα επιμένει στην πρόταση του ενωτικού ενιαίου ψηφοδελτίου, με μέτρα ενίσχυσης της αναγκαίας αναλογικότητας στην εκπροσώπηση όλων των ρευμάτων και των τάσεων της.

29. Η 3η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ιδιαίτερη κρίσιμη. Για την οργάνωσή μας αποτελεί μάχη που θέλουμε να σφραγιστεί από αυτή την πολιτική κατεύθυνση. Χωρίς να κρύβονται τα προβλήματα, αλλά με ανοιχτή συζήτησή τους, με αταλάντευτη υπεράσπιση της ενότητας και της συντροφικότητας, με εμπιστοσύνη στον κόσμο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να εκφράσει ένα ρεύμα αναζωογόνησης και επαναστατικής τομής από τις συνελεύσεις των επιτροπών μέχρι τις εργασίες της συνδιάσκεψης. Το οποίο μπορεί να γίνει εφαλτήριο για μια ανώτερη συσπείρωση όλων των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε μια προωθητική στη βάση αρχών πολιτική συμφωνία που θα είναι στο ύψος των απαιτήσεων στις δύσκολες μάχες που έρχονται.

Από αυτή τη σκοπιά, πρέπει να αναδείξουμε κρίσιμα ζητήματα όπως:

Την επιλογή της πρωτοκαθεδρίας του οργανωμένου λαού, με καθοριστικό το ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα, σαν καθοριστικό παράγοντα στις κοινωνικές-πολιτικές εξελίξεις.

Την προώθηση του αντικαπιταλιστικού μετώπου και του πόλου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε αντιπαράθεση με τη λογική του αριστερού ριζοσπαστικού μετώπου και ενός μετώπου χαλαρής πολιτικής και κυρίως εκλογικής συνεργασίας.

Βήματα στην ηγεμονία της πολιτικής γραμμής που με ενιαίο τρόπο θέτει την αντικαπιταλιστική ανατροπή, την αναγκαία επαναστατική τομή και τη σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική απέναντι στη γραμμή του μεταρρυθμιτισμού και του κυβερνητισμού

Βήματα σε όλη τη διαδικασία και στην ίδια τη συνδιάσκεψη στην παραπέρα ενοποίηση του δυναμικού της και τη δημοκρατική λειτουργία της

Βήματα στην ενοποίηση του δυναμικού της στο εργατικό κίνημα

30. Στο Πανελλαδικό Σώμα του NAP τον Νοέμβριο του 2014 διατυπώσαμε την πρόταση της πολιτικής συνεργασίας, η οποία υιοθετήθηκε σε σημαντικό βαθμό από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στη βάση αυτή προχώρησε τελικά η πολιτική και εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις της ΜΑΡΣ και άλλους ανένταχτους αγωνιστές. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε την μάχη των εκλογών με βάση την πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ. Το εκλογικό αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ, το οποίο επιτεύχθηκε σε δύσκολες συνθήκες αποτέλεσε ένα μικρό βήμα και ανέδειξε δυνατότητες. Παραμένει όμως αναντίστοιχο με τις μεγάλες αναγκαιότητες αλλά και την ευρύτερη κοινωνικοπολιτική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και δεν ανατρέπει τον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων. Η πολιτική - εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις της Μετωπικής Αριστερής Συμπόρευσης κρίνεται θετική. Υπήρχαν βεβαίως και διαφωνίες και αντίθετες προσεγγίσεις. Επιπλέον, τόσο η ίδια η συνεργασία όσο και το γεγονός πως η πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ πραγματοποιήθηκε εντός ελάχιστου χρόνου και λίγο πριν τις εκλογές, δημιούργησε ενστάσεις για το εάν

ήταν αναγκαία, χρήσιμη, προετοιμασμένη, εάν είναι μόνο εκλογική ή όχι κ.λπ. Αρνητικά επέδρασαν η στάση, οι παρεμβάσεις, αλλά και οι σχεδιασμοί άλλων δυνάμεων της ANΤΑΡΣΥΑ (άρνηση ΣΕΚ και ΟΚΔΕ, διπλή ένταξη ΑΡΑΝ - ΑΡΑΣ).

Παρόλα αυτά η εκτίμησή μας είναι πως σωστά κινηθήκαμε τολμηρά στη συνεργασία, καθώς η συμφωνία έγινε πάνω σε ένα πολιτικό πρόγραμμα που περιλαμβάνει τους αναγκαίους κόμβους και τους κύριους άξονες του αντικαπιταλιστικού προγράμματος της ANΤΑΡΣΥΑ, καθώς και την τοποθέτηση για τον καθοριστικό ρόλο του κινήματος κόντρα σε κυβερνητικές λογικές κυβερνητικής διαχείρισης, με αποτέλεσμα να διευκολύνεται η επιδίωξή μας να εντάσσεται στη συνολική λογική προώθησης του αντικαπιταλιστικού μετώπου-πόλου.

Το βήμα αυτό της πολιτικής συνεργασίας είναι αναμφισβήτητα μικρό, αλλά είναι ελπιδοφόρο, ενθαρρύνει τις τάσεις εκείνες που μπορούν, κάτω από προϋποθέσεις, να αποδεσμευτούν από τα όρια της διαχείρισης και του ρεφορμισμού και να κινηθούν στην κατεύθυνση της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής ανατρεπτικής επαναστατικής Αριστεράς.

31. Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να συνεχίσει, να αναπτύξει και να βαθύνει την κατεύθυνση της πολιτικής συνεργασίας. Με πυρήνα το πολιτικό κεκτημένο της πολιτικής συνεργασίας ANΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ, όπως αυτό αποτυπώθηκε στην κοινή δήλωση και στην εκλογική διακήρυξη, και με στόχο την ακόμα μεγαλύτερη ανάπτυξη, διασαφήνιση και προσαρμογή του στις νέες συνθήκες, πρέπει να παρθούν μέτρα που θα αναπτύσσουν την πολιτική συνεργασία.

Επιδιώκουμε την από κοινού συμμετοχή σε όλες τις μάχες του κινήματος, στις πολιτικές πρωτοβουλίες και τις κοινωνικοπολιτικές συλλογικότητες, στην ανάληψη πρωτοβουλιών πολιτικής παρέμβασης (όπως για παράδειγμα πρωτοβουλία κατά της ΕΕ), κινήσεων διαλόγου και ώσμωσης των πολιτικών ρευμάτων. Στην ανάπτυξη της πολιτικής συνεργασίας θα βοηθήσουν η κοινή δράση στο κίνημα, οι κοινές πρωτοβουλίες της ANΤΑΡΣΥΑ, της ΜΑΡΣ αλλά και άλλων δυνάμεων ή αγωνιστών της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής και αντιΕΕ Αριστεράς που συμφωνούν με την πολιτική συνεργασία και τα κεκτημένα της. Στις προσπάθειες αυτές θα συμβάλει η ύπαρξη ενός μόνιμου συντονιστικού της πολιτικής συνεργασίας δυνάμεων και αγωνιστών (κεντρικού αλλά και σε όποιες πόλεις υπάρχουν αντίστοιχες δυνάμεις), όπου θα συμμετέχουν η ANΤΑΡΣΥΑ, η ΜΑΡΣ και όποια άλλη δύναμη συμφωνεί καθώς και η διατήρηση του κοινού γραφείου τύπου. Το συντονιστικό θα οργανώνει την κοινή δράση και τις πολιτικές πρωτοβουλίες, ενώ θα υπάρχει δυνατότητα να συμμετέχουν ως παρατηρητές και άλλες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής και αντιΕΕ Αριστεράς, που επιθυμούν να έχουν πολιτική επαφή με το εγχείρημα.

Η μάχη για τη συσπείρωση και πολιτική συνεργασία των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ και αντισυστημικής Αριστεράς πρέπει να δοθεί και «από τα πάνω» και «από τα κάτω». Οι Τοπικές και Κλαδικές Επιτροπές της ANΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να συζητήσουν συγκεκριμένα με κόσμο του κινήματος και της μαχόμενης Αριστεράς, να προχωρήσουν σε συσκέψεις και σε εκδηλώσεις, με στόχο τη συμμετοχή του στις αντικαπιταλιστικές κινήσεις, τις εργατικές και λαϊκές συσπειρώσεις και ευρύτερα στις προσπάθειες ανάπτυξης της πολιτικής συνεργασίας.

[Ζ. Προωθούμε το διάλογο και τη συσπείρωση αγωνιστών και δυνάμεων για ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης.](#)

32. Η ανάπτυξη μιας σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής, καθώς και οργάνωσης Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης που επιχειρούμε αποκτά μεγάλη επικαιρότητα και είναι αναγκαία για την ανάπτυξη της πολιτικής γραμμής και της μετωπικής τακτικής σε όλα τα επίπεδα. Δεν είναι φυγή στο απώτερο μέλλον. Η δυνατότητα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης δεν προβάλλει σήμερα σαν αφηρημένη και μελλοντική δυνατότητα αλλά παίρνει διαστάσεις κοινωνικής αναγκαιότητας και

προβάλλει σαν ενεργή αντικειμενική δυνατότητα που μπορεί να πραγματοποιηθεί στο παρόν με τη συνειδητή δράση των ανθρώπων. Η αντίφαση είναι ότι ενώ έχουν διαμορφωθεί οι αντικειμενικές συνθήκες για την ανατροπή του καπιταλισμού και την κομμουνιστική απελευθέρωση, έχουν δυσκολέψει οι υποκειμενικές συνθήκες της επανάστασης. Γι' αυτό πρέπει να ξεπεράσουμε την ιστορική καθυστέρηση και διαχρονική υποτίμηση που επιδεικνύουμε.

Η πρόταση διαλόγου για συγκρότηση σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και φορέα απευθύνεται:

- πρώτα από όλα στους χιλιάδες αγωνιστές του αντικαπιταλιστικού ρεύματος με κομμουνιστική αναφορά και αναζήτηση, που δεν καλύπτονται από τα κόμματα της ρεφορμιστικής και διαχειριστικής Αριστεράς.

- στο δυναμικό της ANΤΑΡΣΥΑ και ειδικά σε εκείνους αγωνιστές, οργανώσεις, τάσεις, οι οποίες τοποθετούνται -με τον δικό τους τρόπο- υπέρ της ανάγκης ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος, υπέρ της επαναστατικής πολιτικής.

- εκτός ANΤΑΡΣΥΑ υπάρχουν ομάδες και τάσεις.

Η προώθηση του διαλόγου και της συσπείρωσης δυνάμεων για την κομμουνιστική απελευθέρωση συμβάλλει θετικά στην υπόθεση του αντικαπιταλιστικού μετώπου - πόλου, στην ανασυγκρότηση και ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού μετώπου της ANΤΑΡΣΥΑ.

Το επόμενο διάστημα:

προχωρούμε σε κύκλο παρουσίασης - συζήτησης, συσκέψεις και εκδηλώσεις σε όλες τις Ο.Β. του NAP και της νΚΑ για την Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης. Με βάση αυτή απευθυνόμαστε συγκεκριμένα σε αγωνιστές για ένταξη στο NAP ή για συμβολή στο διάλογο για την σύγχρονη κομμουνιστική παρέμβαση. Προχωρούμε στη δημιουργία ηλεκτρονικού (καταρχήν) περιοδικού θεωρίας και πολιτικής για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση που θα συμβάλει στον γενικότερο διάλογο και τη συσπείρωση δυνάμεων, με πυρήνα την Επιτροπή Θεωρίας, συμβολή όλης της οργάνωσης και κύκλο συνεργατών, ο οποίος επιδιώκουμε να διευρύνεται.

Με αντίστοιχο σχεδιασμό συμβάλλει η νΚΑ μέσω και των "Αναιρέσεων" (Λέσχης, Περιοδικού, Φεστιβάλ και κάμπινγκ) και στην πορεία για το συνέδριο της. Προετοιμασία πάνελ στο φεστιβάλ με διεθνιστική συμμετοχή συντρόφων από οργανώσεις που κινούνται σε επαναστατική κομμουνιστική κατεύθυνση. Προγραμματισμός πολιτικών - θεωρητικών εκδηλώσεων σε όλες τις πόλεις για τα θέματα της ΕΕ (με αφορμή και την έκδοση βιβλίου), της εξουσίας - κυβέρνησης και του μετώπου.

Απευθυνόμαστε συγκεκριμένα σε αγωνιστές, τάσεις και οργανώσεις για τη συγκρότηση Επιτροπής Πρωτοβουλίας (καταρχήν κεντρικής, αλλά στην πορεία και σε μεγάλες πόλεις), με ορίζοντα τον Οκτώβρη του 2015.

Πανελλαδική διαδικασία του NAP, με ουσιαστική συμμετοχή και άλλων συντρόφων, αγωνιστών και τάσεων-συλλογικοτήτων, για το αναγκαίο σύγχρονο Πρόγραμμα και Κόμμα Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης (Άνοιξη 2016).

[Η. Αναβάθμιση και ενίσχυση του NAP και της νεολαίας για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση](#)

33. Για την προσέγγιση του στόχου του κόμματος για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, αλλά και για την πολύτιμη συμβολή σε όλα τα καθήκοντα του εργατικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς κρίσιμο ζητούμενο είναι η αναβάθμιση και ενίσχυση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της νΚΑ, τα αποφασιστικά βήματα ανάπτυξής τους σε σύγχρονη κομμουνιστική οργάνωση.

Στις σημερινές κρίσιμες πολιτικές συνθήκες υπογραμμίζουμε την αναγκαιότητα για:

ενίσχυση και ανανέωση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση με ένταξη και στράτευση στον αγώνα μας «φρέσκιων» δυνάμεων από πρωτοπόρους αγωνιστές του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της κομμουνιστικής επαναστατικής τοποθέτησης. Απαιτείται αυτοτελής συζήτηση και συγκεκριμένος σχεδιασμός. Ανάπτυξη των πολιτικών δεσμών του NAP απευθείας με τους πρωτοπόρους αγωνιστές.

αναβάθμιση της πλατιάς δημοκρατικής πολιτικής λειτουργίας της οργάνωσης (πρώτα και κύρια των Ο.Β.), η αποφασιστική ενίσχυση της συλλογικότητας, τόσο στη λήψη όσο και στην υλοποίηση των αποφάσεων. Εφαρμογή των αποφάσεων, ευθύνη των οργάνων, αυτοκριτική.

Στροφή στη θεωρητική, προγραμματική και πολιτιστική δουλειά μέσα κι έξω από την οργάνωση, ενίσχυση της θεωρητικής βάσης συγκρότησης και αντεπίθεσης του ρεύματος της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης. Στο πλαίσιο της εμβάθυνσης-συγκεκριμενοποίησης του αντικαπιταλιστικού προγράμματος να χρεωθούν οι Επιτροπές της ΠΕ -όπου δεν έχουμε να συγκροτηθεί ομάδα δουλειάς- να επεξεργαστούν το πρόγραμμα στον τομέα τους.

Ανάληψη ευθύνης και πρωτοβουλίας σε όλα τα επίπεδα, καταπολέμηση της ανάθεσης, των ειδικών, κλπ. Ανανέωση των οργάνων ειδικά από νέους αγωνιστές.

Στην πορεία προς το 4ο Συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, το οποίο θα διεξαχθεί έως τον Δεκέμβριο του 2016.

Σταθμοί προετοιμασίας στην πορεία προς το Συνέδριο:

- Συνδιάσκεψη του NAP για το εργατικό κίνημα, Οκτώβριος - Νοέμβριος 2015

- Πανελλαδική διαδικασία για το αναγκαίο σύγχρονο Πρόγραμμα και Κόμμα Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης (Άνοιξη 2016).

34. Για το ΠΡΙΝ και την παρέμβαση στα ΜΜΕ

Στο 3ο συνέδριο αποφασίσαμε πως το NAP «θα συμβάλλει για την αναβάθμιση και τον μετασχηματισμό της εφημερίδας «Πριν», που αποτελεί μια μεγάλη κατάκτηση, σε εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, ώστε να συνδεθεί πιο ουσιαστικά με τη συλλογική προσπάθεια της οργάνωσης και ευρύτερα της αντικαπιταλιστικής πάλης και των πρωτοπόρων τμημάτων του κινήματος». Παρά τη θετική συνεισφορά του «Πριν» υπάρχει υστέρηση στη συλλογική και ολοκληρωμένη προώθηση της κατεύθυνσης του συνεδρίου. Είναι ανάγκη στις νέες συνθήκες να προετοιμαστεί, με ταχύ και ουσιαστικά συλλογικό τρόπο, ένα αποφασιστικό βήμα αναβάθμισης και μετασχηματισμού του Πριν για την ανταπόκρισή του στα ανώτερα καθήκοντα και επιδιώξεις που τίθενται. Με εισήγηση για το «τι Πριν θέλουμε» συζητούμε μέχρι το καλοκαίρι στα όργανα και τις Ο.Β., στη Συντακτική Επιτροπή Πριν και συγκεντρώνουμε δυνάμεις για να προχωρήσουμε σε μια ουσιαστική ανανέωση της εφημερίδας στο περιεχόμενο, στη μορφή, στον τρόπο λειτουργίας της Σ.Ε. και σύνδεσης με την οργάνωση - το μέτωπο - το κίνημα, στα πρόσωπα και την ψηφιακή της παρουσία.

Ιδιαίτερης σημασίας είναι η αναβάθμιση της συλλογικής μας παρέμβασής στα ψηφιακά ΜΜΕ.

Το Πανελλαδικό Σώμα του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Αθήνα, 5 Απρίλη 2015

narnet.gr